

ZAKON
O POSTUPKU MEDIJACIJE
("Sl. novine FBiH", br. 49/2007)

I - Opće odredbe

Član 1

Ovim zakonom uređuje se postupak medijacije na teritoriji Bosne i Hercegovine. Poslovi medijacije posebnim zakonom prenose se na udruženje ili udruženja po proceduri utvrđenoj tim zakonom.

Član 2

Medijacija, u smislu ovog zakona, postupak je u kojem treća neutralna osoba (medijator) pomaže strankama u nastojanju da postignu obostrano prihvatljivo rješenje spora. Medijator ne može nametnuti strankama rješenje spora.

Član 3

Postupak medijacije vodi medijator pojedinac osim ako se stranke dogovore da postupak vodi više medijatora. Medijator je treća neutralna osoba koja posreduje u rješavanju spora između stranaka u skladu s principima medijacije.

Član 4

Stranke u sporu mogu se sporazumjeti, prije i nakon pokretanja sudskog postupka do zaključenja glavne rasprave, da spor riješe u postupku medijacije. Ako stranke prije pokretanja sudskog postupka nisu pokušale riješiti spor u postupku medijacije, sudija koji vodi sudski postupak može, ako ocijeni da je to svrsishodno, na pripremnom ročištu predložiti strankama da spor pokušaju riješiti u postupku medijacije.

Član 5

Stranke zajednički biraju medijatora s liste medijatora koju utvrđuje Udruženje. Ako se stranke ne mogu dogovoriti oko izbora medijatora, medijatora imenuje Udruženje. Pisani akt-sporazum iz stava 1. ili akt Udruženja medijatora iz stava 2. ovog člana dostavlja se i ulaže u spis predmeta kod postupajućeg suda ukoliko je postupak medijacije pokrenut u toku ili nakon pokretanja sudskog postupka.

II - Principi postupka medijacije

Član 6

Strane u sporu pokreću postupak medijacije i učestvuju u postizanju obostrano prihvatljivog sporazuma dobrovoljno.

Član 7

Postupak medijacije povjerljive je prirode. Izjave stranaka iznesene u postupku medijacije ne mogu se bez odobrenja stranaka koristiti kao dokaz u bilo kojem drugom postupku. Medijator će informacije koje mu budu dostavljene u toku odvojenih sastanaka sa svakom strankom posebno zadržati u tajnosti i neće o njima raspravljati s drugom stranom, ukoliko drugačije nije dogovoreno.

Član 8

Stranke u postupku medijacije imaju jednaka prava.

Član 9

Medijator će posredovati na neutralan način, bez ikakvih predrasuda u pogledu stranaka i predmeta spora.

III - Postupak medijacije

Član 10

Postupak medijacije pokreće se pismenim ugovorom o medijaciji koji potpisuju stranke u sporu i medijator.

Član 11

Ugovor o medijaciji mora sadržavati: podatke o ugovornim stranama, zakonskim zastupnicima ili punomoćnicima, predmet medijacije (opis spora), izjavu o prihvatanju načela medijacije definiranih ovim zakonom, mjesto održavanja medijacije kao i odredbe o troškovima postupka, što uključuje i naknadu medijatoru.

Član 12

Nakon potpisivanja ugovora o medijaciji, medijator u dogovoru sa strankama određuje vrijeme i bliže mjesto-prostoriju održavanja sastanka za medijaciju.

Član 13

Ako je sudski postupak već u toku, stranke koje su se sporazumjele da spor riješe u postupku medijacije dužne su o tome obavijestiti sudiju koji vodi sudski postupak, dostavljanjem kopije ugovora o medijaciji.

Član 14

Ako su se stranke u toku parničnog postupka, na vlastitu inicijativu ili na prijedlog sudije, sporazumjele da spor pokušaju riješiti u postupku medijacije, sud će odgoditi ročište na period od najduže 30 dana.

Član 15

Ukoliko su stranke u sporu fizičke osobe, njihovo prisustvo postupku je obavezno. Interese stranaka u postupku mogu zastupati njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici. Radnje u postupku medijacije, uključujući i potpisivanje sporazuma o nagodbi, koje preuzima punomoćnik, imaju isto pravno djelovanje kao da ih je preuzela sama stranka.

Član 16

Pored medijatora, stranaka, odnosno njihovih zastupnika, postupku mogu prisustvovati i treće osobe, uz saglasnost stranaka.

Sve treće osobe koje prisustvuju postupku medijacije moraju se u pismenoj formi obavezati da će poštovati princip povjerljivosti postupka medijacije.

Član 17

Stranke moraju, blagovremeno, dostaviti medijatoru svu relevantnu dokumentaciju u vezi s predmetom spora.

Član 18

Na početku postupka medijacije, medijator ukratko upoznae stranke s ciljem medijacije, postupkom koji će biti proveden i ulogom medijatora, kao i stranaka u postupku.

Član 19

Postupak medijacije može prekinuti svaka stranka u bilo kojem trenutku u toku postupka. Medijator može prekinuti postupak medijacije ako ocijeni da dalje vođenje postupka nije svrsishodno.

Medijator će prekinuti postupak medijacije ako postoje ili se u toku postupka pojave razlozi koji ga sprečavaju da bude neutralan i nepristrasan.

Pisanu ili usmenu izjavu stranke o prekidu medijacije, odnosno ocjenu medijatora da je dalje vođenje postupka nesvrsishodno, medijator će konstatirati u formi posebnog akta, potpisati i dostaviti postupajućem sudu.

Član 20

Medijator je dužan provesti postupak medijacije bez odugovlačenja.

Član 21

U toku postupka medijacije, medijator može voditi i odvojene razgovore sa svakom strankom pojedinačno.

Član 22

Medijator neće davati obećanja niti će garantirati određeni rezultat iz postupka medijacije.

Član 23

Na zahtjev stranke, istaknut u odvojenom razgovoru, medijator može dati prijedlog opcija za rješavanje spora, ali ne i rješenje.

Član 24

Kada stranke u postupku medijacije iznađu rješenje spora, uz pomoć medijatora, sačinит će pismeni sporazum o nagodbi i odmah ga potpisati.

Član 25

Sporazum o nagodbi iz člana 24. ovog zakona ima snagu izvršne isprave.

Član 26

Kada je parnica u toku, stranke su dužne obavijestiti sud o ishodu postupka medijacije odmah, a najkasnije do održavanja ročišta zakazanog u skladu s članom 14. ovog zakona, dostavljanjem sporazuma o nagodbi.

Član 27

Medijator podliježe odgovornosti za štetu koju nanese stranci svojim nezakonitim postupanjem prema općim pravilima odgovornosti za štetu, te disciplinskoj odgovornosti u skladu s aktima Udruženja.

IV - Sukob interesa

Član 28

Medijator ne može postupati u predmetima u kojima ima ili je imao, odnosno ukoliko se u međuvremenu pojavi lični interes, lični, porodični ili poslovni odnos sa strankom u sporu ili ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristrasnost.

Medijator neće postupati u predmetima u kojima je prethodno postupao kao sudija, bio punomoćnik, zakonski zastupnik ili savjetnik jedne od stranaka.

Član 29

Medijator može voditi postupak medijacije i u slučajevima iz člana 28. ovog zakona, ukoliko su stranke, i nakon što su obaviještene o postojanju tih okolnosti, saglasne da on vodi postupak.

V - Uslovi plaćanja troškova postupka medijacije

Član 30

Nagradu i naknadu troškova medijatora, u visini propisanoj aktom Udruženja kao i druge troškove neophodne za provođenje postupka medijacije, stranke snose na jednake dijelove osim ako ugovorom o medijaciji nije drugačije predviđeno.

VI - Uslovi za bavljenje medijacijom

Član 31

Medijator može biti osoba koja ispunjava opće uslove za zapošljavanje.

Pored uslova iz stava 1. ovog člana, medijator mora ispunjavati i sljedeće uslove:

- a) visoka stručna sprema,
- b) završena obuka prema programu Udruženja ili prema drugom programu obuke koji priznaje Udruženje,
- c) upis u registar medijatora koji vodi Udruženje.

Osobi koja sa uspjehom završi obuku za medijatora izdat će se odgovarajući certifikat koji služi kao osnov za upis u registar medijatora.

Član 32

Strani državljanin koji je ovlašten da obavlja poslove medijacije u drugoj državi može u pojedinačnim slučajevima, pod uslovom reciprociteta, voditi postupak medijacije u Bosni i Hercegovini, uz prethodnu saglasnost Ministarstva pravde i Udruženja medijatora u Bosni i Hercegovini.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 33

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH" i službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta BiH.